

номенклатури бухгалтерських рахунків. Тобто, рахунок 93 «Витрати на збут» доцільно перейменувати на «Загальні маркетингові витрати», а він відповідно включатиме в себе два субрахунки: 931 «Витрати на збут» і 932 «Маркетингові витрати». Ведення обліку з огляду запропонованого поділу дасть змогу проводити детальний аналіз даних витрат з метою проведення ефективної роботи з маркетингової діяльності підприємства.

Отже, запропонована облікова система створить ефективні передумови для побудови оптимальної системи аналізу маркетингової діяльності, що буде основою при побудові маркетингових планів, бюджетів, оптимізації їх витрат тощо.

Список використаних джерел

1. Білик М.С., Кіндрацька Г.І. Аналіз результативності маркетингових служб підприємства / Білик М.С., Кіндрацька Г.І. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://vlp.com.ua/files/06_26.pdf.
2. Задорожний, З. Актуальні проблеми бухгалтерського обліку в Україні / З. Задорожний // Економічний аналіз : зб. наук. праць каф. екон. аналізу Терноп. нац. екон. ун-ту. – Тернопіль, 2010. – Вип. 6. – С. 163-169. – Режим доступу: <http://dspace.tneu.edu.ua/handle/316497/6711>
3. Положення (стандарт) бухгалтерського обліку 16 «Витрати» №131 від 14.06.2000р.: наказ Міністерства фінансів України від 31.12.1999р. № 318 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon.rada.gov.ua/cgi-bin/laws/main.cgi?nreg=z0027-00>
4. Шевчук, О. А. Удосконалення обліку фінансової діяльності на основі міжнародного досвіду [Текст] / Олег Антонович Шевчук // Наука молода. - 2014. - № 21. - С. 306-311. – Режим доступу: <http://dspace.tneu.edu.ua/handle/316497/5462>

Курило М. В.

студентка

Тернопільський національний економічний університет
м. Тернопіль, Україна

ОСОБЛИВОСТІ ОРГАНІЗАЦІЇ ОБЛІКУ В ЗАКЛАДАХ КУЛЬТУРИ

Сучасний стан розвитку української культури і духовності характеризується розмиванням культурних і духовних цінностей у суспільному житті, руйнуванням цілісної мережі закладів, підприємств, організацій та установ культури і цілісного інформаційно-культурного простору, неефективним використанням наявних культурних і творчих ресурсів.

Дослідження культури як економічної категорії та її впливу на різноманітні сектори та галузі національної економіки, знаходить своє відображення у роботах теоретичного та практичного характеру багатьох науковців. Дослідженням даних питань займались: І. Безгін, І.Бенько, Г. Бирженюк, В. Кузьменко, А. Марков, А. Никифоров, О. Осауленко, О. Семашко, С.Сисюк, С. Чистов, О. Шаблій та інші.

Однак, питання обліку, аналізу і контролю фінансово-господарської діяльності установ культури в сучасних умовах вимагають подальшого дослідження. Бухгалтерський облік в установах культури розглядають як інструмент забезпечення централізованого управління фінансовими ресурсами зазначених організацій. В той самий час облік в установах культури не в повній мірі забезпечений нормативною базою, а існуюча система його організації не відповідає сучасній господарській практиці останніх [1].

Метою даного дослідження є розробка науково обґрунтованих рекомендацій щодо вдосконалення і покращання організації бухгалтерського обліку фінансово-господарської

діяльності управління культури на основі дослідження існуючої законодавчої і нормативної бази.

Досягненню мети роботи сприятиме вирішення наступних завдань:

- окреслити коло нагальних соціально-економічних проблем розвитку соціально-культурної сфери, зокрема галузі культури;
- дати критичний аналіз діючих принципів організації обліку в культурі;
- вивчити організацію обліку в закладах культури.

Для вирішення проблеми подальшого розвитку культури слід не тільки збільшувати обсяги, але й поліпшити якісну структуру її фінансування, вдосконалити механізми використання бюджетних коштів. Потрібне подальше вдосконалення законодавчої бази культури.

Необхідно внести зміни до Бюджетного кодексу України та до „Формули розподілу обсягу міжбюджетних трансфертів між державним бюджетом та місцевими бюджетами”, які враховуватимуть особливості фінансування галузі, а також зміни до тендерно-закупівельного законодавства.

Отже, на нашу думку стан соціально-культурного середовища в період фінансово-економічної кризи знаходиться в ситуації стагнації. Проте, попри всі негативні моменти майбутнього розвитку галузі культури та мистецтва можна назвати і позитивний момент – криза може сприяти очищенню культурного ринку від „неякісного мистецтва”.

Проаналізувавши державні програми соціального та культурного середовища, можна зробити висновок, що їх реалізація за умов вмілого втілення в життя сприятиме відродженню духовних цінностей українського народу та національної самосвідомості. В процесі дослідження було розглянуто вплив фінансово-економічної кризи на розвиток соціально-культурного середовища, зазначено основні нормативно-правові акти, якими держава намагається регулювати негативні явища в соціально-культурній сфері.

На нашу думку в майбутньому варто звернути увагу на те, яким чином можна реформувати соціальне та культурне середовище в державі, внести певні пропозиції, що покращать соціально-культурне середовище в посткризовий період, детально дослідити вплив на розвиток соціально-культурної сфери позаекономічних факторів.

Україна має вивчати позитивний міжнародний досвід щодо розбудови соціально-культурного середовища, використовувати прийнятні для неї міжнародні стандарти та європейські підходи до реформування культур [6].

Одним із шляхів поповнення фондів у закладах культури є отримання книг і документів у вигляді гуманітарної допомоги. Дане питання є доволі актуальним оскільки допомога міжнародної спільноти все частіше набуває характер гуманітарної допомоги. Для бюджетної установи облік отриманої гуманітарної допомоги регламентується Законом України „Про гуманітарну допомогу”. Згідно з Законом, гуманітарна допомога – цільова адресна безоплатна допомога в грошовій або натуральній формі у вигляді безповоротної фінансової допомоги, або добровільних пожертвувань, або допомога у вигляді виконання робіт чи послуг, що надається іноземними та вітчизняними донорами з гуманних мотивів отримувачам гуманітарної допомоги в Україні або за кордоном, які потребують її у зв’язку з соціальною незахищеністю, матеріальною незабезпеченістю, важким фінансовим становищем, виникненням надзвичайного стану.

Отримувачами гуманітарної допомоги можуть бути лише ті організації, які зареєстровані в установленому Кабінетом Міністрів України Єдиному реєстрі, отримувачів гуманітарної допомоги.

Передача отримувачам предметів гуманітарної допомоги здійснюється за довіреністю набувачів або документами, що засвідчують фізичну особу набувача, і оформлюється відповідними видатковими документами: ордерами, накладними, дорученнями.

У сучасних умовах в процесі використання активів на нашу думку необхідно:

- проводити контроль за повним і своєчасним надходженням та оприбуткуванням активів;
- проводити облік і контроль використання активів;
- забезпечити своєчасне складання і подання звітності про надходження і використання активів.

Список використаних джерел

1. Бенько І. Д. Організація обліку фінансово забезпечення закладів освіти / І. Д. Бенько, С. В. Сисюк // Науковий вісник Херсонського державного ун-ту. Серія: Економічні науки. – Херсон: ХДУ. – 2015. – С. 147-150.
2. Бенько І. Д. Методика обліку освітніх послуг у вищих навчальних закладах / І. Д. Бенько // Матеріали міжнародної науково-практичної конференції. Стан і перспективи розвитку обліково-інформаційної системи в Україні. 10-11 жовтня 2014 р. Тернопіль: ТАЙП, 2014. – С. 140-142.
3. Бенько І. Д. Аналіз запасів медичних установ / І. Д. Бенько, С. В. Сисюк // Сталій розвиток економіки. – Хмельницький: Інститут економіки, технологій і підприємництва. – 2013. – С. 267-270.
4. Бенько І. Д. Оцінка ефективності системи управління запасами медичних установ: українська та світова практика / І. Д. Бенько // Інноваційна економіка. Всеукраїнський науково-виробничий журнал. – Тернопіль: Тернопільський інститут АПВ НААН. – 2013. – С. 200-203.
5. Бенько І. Д. Проблемні аспекти організації обліку в установах освіти / І. Д. Бенько // Науковий вісник Херсонського державного ун-ту. Серія: Економічні науки. – Вип. 24. – Херсон: ХДУ. – 2017. – С. 114-117.
6. Лучко М. Р. Облік і фінансова звітність за міжнародними стандартами: навч. посіб. / М. Р. Лучко, І. Д. Бенько. – Тернопіль: Економічна думка, 2016. – 360 с.
7. Рожелюк В. М. Організація бухгалтерського обліку діяльності переробних підприємств: монографія / В. М. Рожелюк. – К.: ННЦ ІАЕ, 2013. – 488 с.

Максимюк М. М.
магістрант

Криворізький економічний інститут Державного вищого навчального закладу
«Київський національний економічний університет імені Вадима Гетьмана»
м. Кривий Ріг, Україна

ОСОБЛИВОСТІ ЦІНОУТВОРЕННЯ В ГОТЕЛЬНОМУ БІЗНЕСІ

У готельному бізнесі домогтися стовідсоткової заповнюваності номерного фонду досить складно. Зазвичай стовідсоткова заповнюваність може бути в високий сезон, якщо у готелі сезонний характер попиту, наприклад, у моря (пляжний туризм) або в Карпатах (гірський туризм з метою катання на сноубордах або гірських лижах). У столичних готелів або готелів, розташованих в обласних центрах, може не бути явно вираженої сезонності, пов'язаної з погодними умовами. У таких готелях висока або стовідсоткова заповнюваність може бути пов'язана з подіями, які відбуваються в місті. Це можуть бути спортивні події, наприклад, Фінал Ліги чемпіонів УЄФА в Києві задовго до початку спровокував високий попит, що призвело не тільки до відсутності вільних місць в готелях, а й істотного подорожчання послуг з розміщення туристів.